

Sygn. akt **XXVII Ca 2198/16**

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 20 października 2017 roku

Sąd Okręgowy w Warszawie XXVII Wydział Cywilny Odwoławczy w składzie:

Przewodniczący:	SSO Piotr Wojtysiak
Protokolant:	sekr. sądowy Robert Rybiński

po rozpoznaniu w dniu 20 października 2017 roku w Warszawie

na rozprawie

sprawy z powództwa M. N.

przeciwko (...) S.A. z siedzibą w W.

o zapłatę

na skutek apelacji pozwanego

od wyroku Sądu Rejonowego dla m.st. Warszawy w Warszawie

z dnia 6 października 2015 roku, sygn. akt II C 1298/15

1. zmienia zaskarżony wyrok i powództwo oddala oraz zasądza od M. N. na rzecz (...) S.A. z siedzibą w W. kwotę 197,00 (sto dziewięćdziesiąt siedem) złotych tytułem zwrotu kosztów procesu,
2. zasądza od M. N. na rzecz (...) S.A. z siedzibą w W. kwotę 120,00 (sto dwadzieścia) złotych tytułem zwrotu kosztów procesu w instancji odwoławczej.

Sygn. akt **XXVII Ca 2198/16**

UZASADNIENIE

Pozwem z dnia 22 stycznia 2015 r. M. N. wniósł o zasądzenie od (...) Spółki Akcyjnej w W. kwoty 250 € wraz z odsetkami ustawowymi od 14 stycznia 2015 r. do dnia zapłaty oraz o zasądzenie kosztów procesu.

Nakazem zapłaty z dnia 3 lutego 2015 r. wydanym w postępowaniu upominawczym referendarz sądowy w Sądzie Rejonowym dla m. st. Warszawy w Warszawie orzekł zgodnie z żądaniem pozwu.

W sprzeciwie od powyższego orzeczenia, wniesionym 31 marca 2015 r. pozwany wniósł o oddalenie powództwa w całości oraz o zasądzenie od powoda kosztów procesu.

Wyrokiem z dnia 6 października 2015 r. Sąd Rejonowy dla m.st. Warszawy w Warszawie zasądził od pozwanego na rzecz powoda kwotę 250 Euro z ustawowymi odsetkami od dnia 14 stycznia 2015 r. do dnia zapłaty oraz kwotę 227 zł tytułem zwrotu kosztów procesu.

Od powyższego orzeczenia pozwany wniósł apelację zaskarżając je w całości oraz zarzucając naruszenie:

1. art. 35 ust. 1 Konwencji montrealskiej (Konwencji o ujednoczeniu niektórych przepisów dotyczących międzynarodowego przewozu lotniczego, sporządzonej w M. dnia 28 maja 1999 r.) poprzez jego zastosowanie i uznanie, że roszczenie o zryczałtowane odszkodowanie, o którym mowa w art. 7 ust. 1 Rozporządzenia (WE) nr 261/2004 Parlamentu i Rady z dnia 11 lutego 2004 r. ustanawiające wspólne zasady odszkodowania i pomocy dla pasażerów w przypadku odmowy przyjęcia na pokład albo odwołania lub dużego opóźnienia lotów, uchylające rozporządzenie (EWG) nr 295/91 (dalej Rozporządzenie (WE) nr 261/2004) przedawniają się z upływem lat 2;
2. art. 778 k.c. w związku z art. 775 k.c. poprzez jego niezastosowanie i nieuwzględnienie zarzutu przedawnienia roszczenia, zgłoszonego przez Pozwaną, wskutek przyjęcia, że roszczenie o zryczałtowane odszkodowanie, o którym mowa w art. 7 ust. 1 Rozporządzenia (WE) nr 261/2004 przedawnia się z upływem lat 2, a nie z upływem 1 roku od dnia wykonania przewozu.

Wskazując na powyższe zarzuty pozwany wniósł o zmianę zaskarżonego wyroku i oddalenie powództwa w całości oraz zasądzenie od powoda na rzecz pozwanej kosztów postępowania za obie instancje wg norm przepisanych.

Sąd Okręgowy zważył, co następuje:

Apelacja zasługiwała na uwzględnienie.

Przede wszystkim należy wskazać, iż w dniu 17 marca 2017 r. Sąd Najwyższy rozstrzygając pytanie prawne zadane przez Sąd Okręgowy w Warszawie podjął uchwałę, stwierdzając, że „roszczenie o odszkodowanie przewidziane w art. 7 rozporządzenia (WE) nr 261/2004 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 11 lutego 2004 r. ustanawiającego wspólne zasady odszkodowania i pomocy dla pasażerów w przypadku odmowy przyjęcia na pokład albo odwołania lub dużego opóźnienia lotów, uchylającego rozporządzenie (EWG) nr 295/91, przedawnia się w terminie rocznym na podstawie art. 778 KC” (vide: uchwała SN z dn. 17 marca 2017 r., sygn. akt III CZP 111/16).

W świetle powyższego, podniesiony przez pozwanego w sprzeciwie od nakazu zapłaty zarzut przedawnienia roszczenia dochodzonego w niniejszej sprawie przez powódkę uznać należało za zasadny. Tym samym, na uwzględnienie zasługiwały również zarzuty apelacyjne sprowadzające się do naruszenia przez Sąd Rejonowy prawa materialnego dotyczącego przedawnienia się roszczeń z tytułu opóźnionego lotu.

Powód dochodził odszkodowania za opóźnienie lotu, który miał miejsce w dniu 29 stycznia 2013 r. Natomiast, z powództwem o jego zasądzenie wystąpił dopiero w dniu 22 stycznia 2015 r., a zatem niemal po upływie dwóch lat. Mając na uwadze, że roszczenia tego rodzaju ulegają przedawnieniu stosownie do regulacji art. 778 k.c. z upływem roku od dnia wykonania przewozu, roszczenie nie mogło zostać uwzględnione z uwagi na skutecznie podniesiony zarzut przedawnienia.

W powyższych okolicznościach, Sąd Okręgowy uznał za niecelowe odnoszenie się do pozostałych zarzutów podniesionych w apelacji, gdyż ocena ich zasadności pozostawała bez wpływu na wynik niniejszej sprawy.

W konsekwencji powyższego, Sąd Okręgowy na podstawie art. 386 § 1 k.p.c. dokonał zmiany zaskarżonego orzeczenia, poprzez oddalenie powództwa w całości.

W przedmiocie kosztów postępowania zarówno w pierwszej, jak i w drugiej instancji, Sąd Okręgowy orzekł zgodnie z zasadą odpowiedzialności za wynik sprawy określoną w art. 98 § 1 i 3 k.p.c.

Koszty pierwszoinstancyjne obejmowały opłatę skarbową od udzielonego pełnomocnictwa procesowego (17 zł) oraz wynagrodzenie pełnomocnika pozwanego w wysokości wynikające z § 6 pkt 2 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 28 września 2002 r. w sprawie opłat za czynności radców prawnych oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów pomocy prawnej udzielonej przez radcę prawnego ustanowionego z urzędu (180 zł).

Natomiast koszty postępowania apelacyjnego obejmowały opłatę od apelacji (30 zł) oraz wynagrodzenie nowo ustanowionego na etapie apelacji pełnomocnika w wysokości określonej w § 6 pkt 2 w zw. z § 12 ust. 1 pkt 1 ww. rozporządzenia ($180 \text{ zł} \times 50\% = 90 \text{ zł}$).